

Electrocançó

Xavi Múrcia

COMEDIA. Comunicació & mèdia sl / Marc Gall · Ana Sánchez

Consell de Cent 433, pral. 3ª. 08009 Barcelona · T. [00 34] 933 10 60 44 · 932 95 56 34

M. [00 34] 620 811 386 · Fax [00 34] 932 46 92 13 · asanchez@comedianet.com · www.comedia.cat

Nota de premsa

Xavi Múrcia presenta el seu primer disc en solitari, *Electrocançó*

Xavi Múrcia inicia trajectòria en solitari amb un particular retorn als orígens, on recupera l'energia d'un trio clàssic de rock, integrat per **Lluís Figueras** (guitarra elèctrica), **Albert Vila** (baix i contrabaix) i **Xarli Oliver** (bateria). ***Electrocançó*** inclou dotze temes compostats pel mateix Xavi Múrcia, tret de les lletres de "Sempre fos com ara", de Xevi Planas, i "Excés de Primavera", de Josep Palau i Fabre.

Després d'una llarga trajectòria encapçalant projectes a l'entorn de la música d'arrel amb formacions com ***Tralla, La Cobleta de la Selva*** o ***Samfaina de Colors***, i col·laborant amb d'altres com ***Bitayna, Rosa Zaragoza*** o ***Marcel Casellas***, **Xavi Múrcia** es retroba amb la cançó d'autor des d'una perspectiva que li és completament nova: la sonoritat de la banda de rock. Lletres que ens parlen des d'un mateix per interpretar la intempèrie amb la tímbrica de les guitarres enrogallades.

Per conèixer els límits, no hi ha més remei que arribar-se a la frontera i treure el cap per la finestra. Això faig amb aquest treball. Després de voltar durant anys per la cançó i la música tradicional, ara, xino-xano, me'n vaig fins als meus orígens elèctrics per tornar a fer el que tant m'agrada: cantar cançons. Aquesta vegada, però, no m'acompanyo de violes de roda o mandoles, sinó d'un trio excepcional de baix, bateria i guitarra elèctrica per fer, precisament, això: electrocançons. No he pretès renovar, innovar ni fusionar res de res. Només em calia satisfer una necessitat.

Xavi Múrcia

www.myspace.com/xavimurcia

www.xavimurcia.cat

Electrocançó

Xavi Múrcia

Tracklist

1. *Fira de nines*
2. *De dones i nacions maltractades*
3. *Em quedo a viure als teus malucs*
4. *Ni amo ni déu*
5. *Assaig de plagi a Martí i Pol*
6. *Novembre al jardí*
7. *La taula dels proscrits*
8. *Compartint la solitud*
9. *Blues*
10. *L'esquerra s'ha acabat el vodka*
11. *Excés de primavera (Lletra: Josep Palau i Fabre)*
12. *Sempre fos com ara (Lletra: Xevi Planas)*

Crèdits

Xavi Múrcia, veu i guitarra acústica

Lluís Figueras, guitarra elèctrica

Albert Vila, baix i contrabaix

Xarli Oliver, bateria

Kei Macias, so

Marcel Casellas, producció musical

Propers concerts

16 de gener de 2010 a les 22 hores

12 de febrer de 2010 a les 22'30 hores

13 de febrer de 2010 a les 23 hores

18 de març de 2010 a les 21'30 hores

Sala La Planeta de Girona

Sala La Clave de Terrassa

[Festival BARNASANTS]

Sala Núria d'Olot

Sala l'Estruch de Sabadell

Què diuen de Xavi Múrcia?

XAVI MÚRCIA

Ampliant la paleta, completant el dibuix

Josep Vicent Frechina

Hi ha artistes obsessionats en la coherència lineal de la seua trajectòria, en la recerca d'un llenguatge propi de depurada condensació estètica; altres, en canvi, hi prioritzen, per damunt de tot, les seues necessitats expressives sense més cadenes d'estil o de formes que la seua intuïció artística i la seua conjuntura emocional. Xavi Múrcia pertany a aquesta segona nissaga i, per això, des que el 1988 fundara el grup Samfaina de Colors, especialitzat en els espectacles per a públic infantil, ha anat ampliant el seu registre musical fins configurar una obra polièdrica i multicolor, travessada sempre, això sí, per un subratllat de tendresa i sentimentalitat que ha esdevingut la signatura més reconeixible de l'autor.

Samfaina de Colors, aquesta primera formació que funda amb la seua companya Mirna Vilasís, ha estat peonera en la introducció del repertori tradicional català en l'àmbit de les músiques infantils i, al llarg de la seua dilatada carrera, ha creat vint espectacles diferents, ha realitzat més de tres mil concerts, ha enregistrat tres discos compactes —*Convit a la festa* (PDI, 1994), *Ralet, ralet* (Discos a mà, 2000), *Nou pometes té el cançoner* (Discos a mà, 2002)— i ha rebut el reconeixement de públic i crítica, materialitzat amb diversos guardons com el premi Rialles d'Òmnium Cultural, que li va ser atorgat el 2003 per l'espectacle *El grill Esteve i l'orquestra del bosc*. Darrerament, Samfaina ha estrenat una nova proposta, *De bracet*, basada en la musicació de poesia per nens i nenes que ja han començat a rodar amb gran acceptació.

El 1994, i també al costat de Mirna, funda el grup Tralla, adreçat a públic adult, que evoluciona, des d'uns inicis molt vinculats a les músiques tradicionals catalanes, cap una cançó d'autor, d'arrel mediterrània, que busca punts de tangència amb el jazz, el clàssic, el folk, les noves músiques o el pop. Amb Tralla es fa novament un fart d'actuar —i no solament al país: visiten també Irlanda, Alemanya, Itàlia, Espanya, Bèlgica...— i enregistra quatre discos *Cançons de ronda* (Actual Records, 1995), *Com l'olor de la terra molla* (Actual Records, 1997), *Fruita del temps* (Discos a mà, 2001) i *El fill de la Terra. El comte Arnau* (Discos a mà, 2003).

Quan Tralla decideix abandonar el territori folk per decantar-se cap una geografia més pròxima a la cançó d'autor, Mirna i Xavi Múrcia funden La Cobleta de la Selva amb qui cerquen el potencial atàvic del cançoner tradicional català en la seua vessant més transcendent: cançons de bressol, cants de treball o balades hi són reviscudes amb una sonoritat austera i genuïna que deixen reflectida en el seu únic disc *Cançons d'aquell temps* (Actual Records, 1998).

En tots aquestos anys, a més, Xavi Múrcia ha estat molt sol·licitat per a col·laborar amb altres formacions i intèrprets: Bitayna, Rosa Zaragoza, Marcel Casellas o Titot, han gaudit dels seua solvència instrumental i vocal.

Ara afronta en solitari la seua aposta més personal i arriscada: el projecte *Electrocançó* amb què es disposa a explorar la seua faceta rockera, pouant en una estètica musical que el fascina des de petit però que mai havia gosat abans de mostrar en públic. Amb unes lletres punyents i directes, on trobem les seues constants habituals —l'estima per la vida i el país, el valor de la senzillesa, els fantasmes de la solitud, la deriva preocupant de la societat contemporània—, i unes músiques intenses i visceral, Xavi es presenta amb la formació bàsica del rock, per eixamplar enormement la seua paleta expressiva i anar completant un dibuix, com més va més complex i —vet aquí el misteri— més entenedor.

Josep Vicent Frechina

En Xavi ho havia mig avisat. Tenia ganes de fer un pas cap a nous terrenys, de provar coses noves, i de provar-se a ell mateix. I ho ha fet. Amb la seva primera proposta en solitari, explora àmbits per on no havia transitat fins ara: rock, blues..., sense abandonar el sòlid terreny de la cançó d'autor, si és que se'n pot dir així de les seves composicions, sempre basades en bones melodies i bons textos. En el fons, amb en Xavi sempre sabem que hi trobarem això, bones cançons. I molta ambició, just el que ens ofereix *Electrocançó*. Acompanyat per uns músics excel·lents, en Xavi presenta un recull de cançons que parlen de tot i que li serveixen per mostrar-se –perquè no ha de demostrar res– com el gran cantant que és.

Roger Vilà

Ei, mira-te'l bé, et duu unes paraules que et faran bullir el cap i moure els peus. És en Múrcia, encantador de serps, tímid provocador, l'“enfant” madur. Ha parit un disc agredolç, de digestió lenta però segura, amb l'anarquia apresada del que ja sap què vol dir. El pòsit gruixut és la consciència i el talent. La veu d'en Xavi diu l'alegria, l'enuig, el desig i el dubte, ignorant modes que passen, fora de temporada, lluny dels circs habituals. Aquest és el treball digne i honest de l'individu que no col·labora amb la mediocritat. Apte per a independents, amants, lliures llops esteparis.

Anna Lloveras